

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Prieцelovej a členov JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Štefana Šatku, v právnej veci žalobcu: **J. J., Z., M.**, zastúpeného JUDr. J. K., Z., L., proti žalovanému: **JUDr. P. K.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu X., a.s. B., N., **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Cbi 9/2007 – 44 zo dňa 15. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Cbi 9/2007 – 44 zo dňa 15. mája 2008 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 186 311 Sk v konkurze na majetok úpadcu, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K 136/04 je oprávnená ako pohľadávka 1. triedy. Vo zvyšku žalobu zamietol. Účastníkom konania náhradu jeho trov nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca si uplatnil právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 218 605 Sk, ako aj úroky z omeškania spolu s právom na vrátenie prevzatej čiastky

úpadcom, na základe zmlúv, uzavretých medzi žalobcom a úpadcom pod číslom D 671600219 dňa 28. februára 2000, D 671699222 dňa 27. septembra 2000 a D 671600239 dňa 13. marca 2001, označených ako zmluvy o odkúpení akcií G. a.s. Podľa uvedených zmlúv mal žalobca odkúpiť od úpadcu akcie G. a.s. za cenu 1,72 a 1,63 násobku vyššiu ako ich kúpna cena v termíne troch rokov odo dňa nadobudnutia právnej účinnosti zmlúv. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dohody o splácaní pohľadávok na celkovú sumu 312 294 Sk, pričom od úpadcu obdržal plnenie v celkovej výške 93 689 Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2005 bola prihlásená pohľadávka žalobcu popretá.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že na základe zmlúv, označených ako zmluvy o odkúpení akcií G. a.s., došlo zo strany žalobcu k poskytnutiu finančnej čiastky vo výške 280 000 Sk. Uvedená suma predstavovala kúpnu cenu akcií emitenta G. a.s., vlastníkom ktorých sa mal stať žalobca.

Na platnosť zmluvy o kúpe cenných papierov sa v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv vyžadovalo, aby v nej boli určené prevádzané papiere. V čl. I predmetných zmlúv však prevádzané cenné papiere neboli špecifikované, rovnako, ako aj ich číselné označenie, menovitá hodnota a označenie emitenta a jeho sídlo. V čl. I bod 1 zmlúv bol uvedený iba počet akcií a celková kúpna cena, bez uvedenia, o aký druh cenných papierov sa jedná. Vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 3 a § 13 ods. 1 zákona o cenných papieroch je preto potrebné konštatovať, že ide o neplatné právne úkony v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na neplatnosť zmlúv vzniklo žalobcovi právo na vydanie plnenia, poskytnutého na ich základe, a to v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol úpadcovi celkove čiastku 280 000 Sk, z ktorej mu bola vrátená suma 93 689 Sk. Súd preto určil pravosť pohľadávky žalobcu vo výške 186 311 Sk.

Pravosť pohľadávky žalobcu vo výške 105 954 Sk ako úroku z omeškania nemohla byť určená, pretože žalobca v prihláške zo dňa 15. júna 2005 v zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. úrok z omeškania nevyčíslil. Aj v tejto časti preto súd žalobu zamietol.

Proti rozsudku v časti určenia pravosti pohľadávky vo výške 105 954 Sk predstavujúcej úrok z omeškania podal žalobca odvolanie.

Uviedol, že v prihláške do konkurzu si uplatnil aj príslušenstvo pohľadávky s tým, že úroky z omeškania sú vypočítané podľa návrhu na vydanie platobného rozkazu. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 29 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Má za to, že súd dostatočne neprihliadol na osobu žalobcu, najmä na jeho vek, na obťažnosť konkurzného konania z hľadiska uplatňovania práv v termínoch a spôsobom, ktorý vyžaduje zákon, ako aj na predmet sporu, t.j. fiktívnu kúpu akcií občanmi s vidinou vysokého zisku a klamlivú reklamu žalovaného. Výkon práva správcu poprieť pohľadávku vzhľadom na uvedené skutočnosti, môže byť v rozpore s dobrými mravmi tak, ako to predpokladá § 3 Občianskeho zákonníka.

Podľa jeho názoru, popretie pohľadávky v danom prípade odporovalo dobrým mravom. Súd pri rozhodovaní pochybil, keď nepriznal príslušenstvo pohľadávky, pretože mal vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, zistených pomerov účastníkov, ako aj z predmetu konania. Výkon práva žalovaného poprieť pohľadávku je v rozpore s dobrými mravmi a ako také, by nemalo mať ochranu súdu.

K prihláške bol priložený návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý je základom pre výpočet uplatnenia príslušenstva pohľadávky a z jeho citácie je možné dospieť k príslušenstvu pohľadávky žalobcu. Žalobca dal k dispozícii úpadcovi celkom 280 000 Sk, z ktorých mu neskôr vrátil 93 689 Sk. Bezdôvodné obohatenie žalobcu teraz predstavuje 186 311 Sk. Príslušenstvo pohľadávky tvoria úroky z omeškania vo výške 105 145 Sk.

Navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že určí pravosť pohľadávky žalobcu vo výške 186 311 Sk a jej príslušenstvo vo výške 105 145 Sk v konkurze na majetok úpadcu, vedený na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K 136/04, ako pohľadávky 1. triedy. V ostatnej časti príslušenstva navrhuje žalobu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolaním napadnutým výrokom rozsudku súd prvého stupňa zamietol žalobu v časti, týkajúcej sa určenia pravosti pohľadávky žalobcu, predstavujúcej úrok z omeškania vo výške 105 145 Sk s odôvodnením, že predmetná pohľadávka nebola v prihláške žalobcu

do predmetného konkurzného konania vyčíslená v súlade s ustanovením § 20 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prihláškou do konkurzného konania, vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K 136/04 si žalobca prihlásil pohľadávku vo výške 218 605 Sk a uviedol, že príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, ktoré však nevyčísliť. K prihláške priložil návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, v ktorom požadoval zaplatenie jednotlivých súm, predstavujúcich uplatnenú pohľadávku spolu s úrokmi z omeškania, pričom uviedol ich požadovanú výšku v percentách a časové obdobie, za ktoré ich platenie požaduje.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorým sa predmetný právny vzťah spravuje, veritelia dlžníka prihlásia svoje pohľadávky v lehote určenej v uznesení o vyhlásení konkurzu, a to aj vtedy, ak sa o nich vedie súdne alebo iné konanie podľa osobitných predpisov, to sa vzťahuje aj na veriteľov, ktorí podali návrh na vyhlásenie konkurzu. V prihláške uvedú číselne výšku pohľadávky, jej príslušenstva, skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá, aké poradie pre svoju pohľadávku požadujú a skutočnosti, ktorými môže byť pohľadávka preukázaná. Súčasne uvedú, či si uplatňujú oddelené uspokojenie (§ 28) s presným označením veci, na ktorú sa viaže právo oddeleného uspokojenia.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že prihláška do konkurzného konania musí obsahovať číselne výšku pohľadávky a jej príslušenstva. Veriteľ, ktorý si uplatňuje aj príslušenstvo pohľadávky, napr. úroky z omeškania, musí vyčísliť konkrétnou sumou aj výšku úrokov. Žalobca príslušenstvo pohľadávky nevyčísliť, a keďže jeho prihláška v tejto časti nemala náležitosti predpísané zákonom o konkurze a vyrovnaní, súd prvého stupňa postupoval správne, keď v tejto časti žalobu o určenie pravosti pohľadávky zamietol. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na ustanovenie § 29 zákona o konkurze a reštrukturalizácii (zákon č. 7/2005 Z.z.), je potrebné konštatovať, že uvedené ustanovenie nie je možné na daný právny vzťah aplikovať, keďže predmetné konkurzné konanie začalo pred jeho účinnosťou, a preto sa spravuje ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. novembra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mária Blahová